

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010297
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5618010297.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom dňa 29. 10. 2018 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. c/, § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku súd z a s t a v u j e trestné stíhanie obvineného G. G. T. O. U. X. U., nar. XX. X. XXXX v J. Q., trvale bytom J. Q., K. R. XX/XX, pre skutok

že

od mesiaca júl 2017 doposiaľ, s výnimkou mesiacov august 2017, kedy na výživnom zaplatil 60,- €, október 2017, kedy na výživnom zaplatil 60,01 €, november 2017, kedy na výživnom zaplatil 70,06 €, február 2018, kedy na výživnom zaplatil celkovo 147,83 €, apríl 2018, kedy na výživnom zaplatil 110,39 €, máj 2018, kedy na výživnom zaplatil 55,13 € a jún 2018, kedy na výživnom zaplatil 145,14 €, neplatil pravidelne a v plnej výške výživné na maloletého syna G. O., K.. XX.X.XXXX a maloletú dcéru W. O., K.. XX. XX. XXXX, hoci má pravidelný príjem a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3P/198/2008 z 3.11.2008 vo výške 33,19 € (1.000,- Sk) mesačne na každé dieťa samostatne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky detí A. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. Q., K. R. XX/XX, toho času bytom J. V. Č.. XXX, okres J. Q. a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom A. O. najmenej 148,- € a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/98/2012 zo dňa 8. 12. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

ktorým mal spáchať prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona,

pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala obžalobu na obvineného G. G., nar. XX. X. XXXX, stíhaného za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku

Obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu, trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona samosudca preskúmal obžalobu a podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zastavil trestné stíhanie, keďže skutok nie je trestným činom a rovnako nie je daný dôvod na postúpenie veci.

Z obsahu spisu vyplýva, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš oznámil podozrenie zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy, ktorého sa mal dopustiť obvinený G. G., ktorý si neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu G. O.. Matka mal. detí A. O. podala dňa 4. 10. 2017 trestné oznámenie z dôvodu, že obvinený ako otec maloletých detí G. O. a W. O. si od začiatku neplnil vyživovaciu povinnosť voči deťom. Poukázala na to, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v auguste jej bolo poukázané výživné 60,- eur, iné výživné nedostala, nevedela sa vyjadriť k výške dlžného výživného. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície uznesením pod ČVS: ORP-471/1-VYS-LM-2017 zo dňa 31. 10. 2017 začal trestné stíhanie a súčasne vzniesol obvinenie G. G. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že za obdobie od 8. 12. 2016 doposiaľ neplatil pravidelne a v plnej výške výživné na maloletého syna G. O. a maloletú dcéru W. O. a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom čiastku najmenej 655,16 eur. Prípisom zo dňa 17. 5. 2018 vyšetrovateľ upozornil obvineného na zmenu rozsahu doby neplnenia si vyživovacej povinnosti na maloleté deti v tom zmysle, že neplnenie vyživovacej povinnosti sa bude posudzovať ako skutok od júla 2017 doposiaľ. Obvinený vo výpovedi dňa 23. 2. 2018 k otázke platenia výživného uviedol, že v auguste 2017 a októbri 2017 zaplatil po 60,- eur v každom uvedenom mesiaci. Matka maloletých detí vo výpovedi dňa 27. 4. 2018 uviedla, že obvinený zaplatil výživné v sume 60,- eur v auguste 2017 a v sume 60,01 eur v októbri 2017. Obvinený aj matka detí sa vyjadrovali tiež k plateniu výživného aj v ďalších mesiacoch.

Po preskúmaní obžaloby, vychádzajúc z obsahu spisového materiálu doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie voči obvinenému nenapĺňal všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu už v čase vznesenia obvinenia, t. j. dňa 31. 10. 2017. Nebol naplnený znak objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona a to neplnenie zákonnej povinnosti vyživovať iného páchatelom najmenej tri mesiace v období dvoch rokov. Vzhľadom na súdom určenú výšku výživného (suma 33,19 eur na každé dieťa) musí byť pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti dlh obvineného na nezaplatenom výživnom zodpovedajúci trom mesiacom v čase vznesenia obvinenia najmenej 199,14 eur (33,19 eur x 3 mesiace x 2 deti). Vzhľadom na dátum vznesenia obvinenia v spojení s následným upozornením vyšetrovateľa bolo G. G. vznesené obvinenie za obdobie od júla 2017 doposiaľ, t. j. do októbra 2017 vrátane tohto mesiaca, čomu korešponduje (v prípade nezaplatenia) dlh na výživnom v sume 265,52 eur. Keďže obvinený v mesiacoch august a október 2017 (teda pred vznesením obvinenia) zaplatil výživné v celkovej sume 120,01 eur, v čase vznesenia obvinenia dlhoval na výživnom sumu 145,51 eur, t. j. uvedená dlžná suma pripadá len na 2 mesiace, nie na celé tri mesiace. Neplnením vyživovacej povinnosti je pritom potrebné rozumieť, ak obvinený po dobu troch mesiacov vôbec neplatí výživné v prospech oprávnenej osoby. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a z dôkazov zadovážených v prípravnom konaní je zrejmé, že G. G. ku dňu 31. 10. 2017 (ku dňu vznesenia obvinenia) neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného preukázateľne iba v rozsahu dvoch mesiacov, keďže tretí mesiac mal čiastočne uhradený. Z uvedených dôvodov nebolo vznesenie obvinenia G. G. dňa 31. 10. 2017 súladné so zákonom, nekorešpondovalo skutkovému stavu, v dôsledku čoho bolo predčasné a nedôvodné, pretože je zrejmé, že už v čase vznesenia obvinenia skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie, nebol trestným činom.

Ak v čase vznesenia obvinenia neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, G. G. nemohlo byť zákonne vznesené obvinenie za trestný čin a z rovnakých dôvodov nemôže byť na neho podaná ani obžaloba za rovnaký skutok.

Hoci vyšetrovateľ obvinenému pôvodne vzniesol obvinenie za obdobie neplatenia výživného už od 8. 12. 2016, po zistení skutkového stavu prípisom upozornil obvineného, že oproti uzneseniu o vznesení obvinenia v predmetnej trestnej veci bude stíhaný za obdobie neplatenia výživného až od júla 2017. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd skúmal naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu ku dňu vznesenia obvinenia za obdobie uvedené v upozornení vyšetrovateľa zo dňa 17. 5. 2018 (na č. I. 6). Zodpovednosť za náležité zistenie skutkového stavu veci nesie vyšetrovateľ, vyššie uvádzaná skutočnosť nemôže byť vyhodnotená v neprospech obvineného.

Na závere súdu, že prejednávany skutok nie je trestným činom nič nemení špecifická povaha trestného činu zanedbania povinnej výživy s poukazom na ust. § 122 ods. 13 Trestného zákona, podľa ktorého ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. Ak nie je splnená podmienka neplatenia výživného najmenej po dobu 3 mesiacov v čase vznesenia obvinenia, táto nemôže byť dodatočne, v ďalšom štádiu trestného stíhania splnená tým, že páchatel neplatil výživné počas iných, nasledujúcich najmenej 3 mesiacov. Ak v čase vznesenia obvinenia určité konanie nie je trestným činom, nemôže sa ním stať ani neskôr v čase vykonávania ďalších procesných úkonov. Uvedený záver je absolútnym vyjadrením zásady, že z nepráva nemôže vzniknúť právo. Vyššie uvedené právne posúdenie veci plne rešpektuje aj rozhodovaciu prax súdov (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/8/2018 zo dňa 13. 2. 2018).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môžu prokurátor aj obvinený do 3 pracovných dní od jeho oznámenia podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.